

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.156 van 8 februari 2001
in de zaak A. 96.377/VII-23.062.**

In zake : André DE SMIT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat André DE SMIT
op 12 oktober 2000 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van
leefmilieu en landbouw van 13 augustus 2000 waarbij het
beroep, door de Vlaamse Landmaatschappij aangetekend
tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 februari 2000
houdende het verlenen van de vergunning aan verzoeker om
een gemengde veehouderij gelegen te 9170 Sint-Gillis-
Waas, Zijpstraat 8, te veranderen, gegrond wordt ver-
klaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde
partij op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing
te vorderen van de tenuitvoerlegging van voornoemd
besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST, op grond van artikel 12, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 december 2000, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 18 januari 2000;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. WALGRAEVE, die loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor verzoeker en van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker exploiteert een landbouwbedrijf in Sint-Gillis-Waas.

Op 1 december 1988 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen vergunning voor de uitbreiding tot

- 85 melkkoeien, 85 runderen, 350 zeugen en 1.750 mestvarkens;
- de opslag van 2.600 m³ dierlijke mest,
- de opslag van voeders en vloeibare brandstof.

Deze vergunning geldt voor een termijn van 15 jaar.

Het bestuur voor leefmilieu Oost-Vlaanderen tekent hiertegen beroep aan.

Op 27 juni 1990 wordt de voormelde vergunning door de gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting opgeheven. Verzoeker dient tegen die beslissing een annulatieberoep in.

1.2. Intussen, namelijk op 24 mei 1988 en 23 januari 1990, heeft verzoeker bouwvergunningen gekregen voor nieuwe varkensstallen op een naastgelegen perceel. Deze stallen stonden niet vermeld op het bij de vergunningsaanvraag gevoegde plan. Het grootste deel van de op 1 december 1988 vergunde varkens wordt in de nieuwe stallen ondergebracht; de oude stallen worden nu blijkbaar gebruikt als voertuiglods.

Hangende het annulatieberoep verkoopt verzoeker aan een van zijn zonen een deel van de roerende en onroerende uitrusting van het bedrijf, alsook "de melkveestapel, bestaande uit ongeveer vijftig stuks melkkoeien en ongeveer vijftig stuks jong vee" en het melkquotum.

1.3. Op 3 september 1998, bij arrest nr. 75.667, vernietigt de Raad van State de sub 1.1. vermelde weigeringsbeslissing van 27 juni 1990. Er is nog geen nieuwe beslissing genomen.

1.4. Op 27 april 1999 maakt de milieu-inspectie een proces-verbaal op waarin wordt vastgesteld dat de twee nieuwe stallen niet zijn opgenomen in de lopende exploitatievergunning, zijnde de in eerste aanleg verleende vergunning.

1.5. Op 7 september 1999 dient verzoeker een milieuvergunningsaanvraag in om de toestand te reguleren. Hij vraagt onder meer vier beren, 348 zeugen en 1.748 mestvarkens deels onder te brengen in de nieuwe stallen op een toe te voegen perceel.

1.6. Op 10 februari 2000 verleent de bestendige deputatie vergunning voor onder meer

- 85 melkkoeien, 41 runderen jonger dan een jaar, 34 runderen tussen een en twee jaar oud, en 10 andere runderen;
- 4 beren, 348 zeugen, en 1.748 mestvarkens;
- de opslag van 6.113 m³ mest

en de toevoeging van het perceel waarop de bewuste stallen werden gebouwd.

1.7. Deze beslissing wordt bekendgemaakt door aanplakking van 23 februari tot 24 maart 2000.

De afschriften voor onder meer de adviesverlenende instanties worden verzonden op 14 februari 2000.

De Vlaamse Landmaatschappij tekent met een brief van 13 maart 2000 administratief beroep aan. Ze gaat er van uit dat de exploitatie van de nieuwe stallen niet is vergund, en beschouwt de vergunning als vervallen voor het gedeelte dat wordt geëxploiteerd in niet in de aanvraag vermelde stallen.

Het beroep wordt ontvangen op het kabinet van de bevoegde minister op 16 maart 2000. Het wordt op 25 mei 2000 doorgestuurd naar AMINAL-milieuvergunningen, waar het op 26 mei 2000 wordt ontvangen.

Met een brief van 30 mei 2000 wordt het beroep aan verzoeker betekend.

1.8. Na het verlenen van de vereiste adviezen, wordt op 13 augustus 2000 het bestreden besluit genomen: de vergunning wordt geweigerd. Het besluit wordt aan verzoeker betekend met een op 14 augustus 2000 gedateerde brief.

De bestreden beslissing vermeldt dat een vertegenwoordiger van verzoeker voor de gewestelijke milieuvergunningscommissie heeft laten gelden dat het beroep laattijdig aan verzoeker werd betekend. Hierop wordt echter niet geantwoord;

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending inroept van artikel 52, 1°, c, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), van het rechtszekerheidsbeginsel en van het beginsel patere legem quam ipse fecisti; dat verzoeker doet gelden dat het administratief beroep op 13 maart 2000 werd ingediend, en dat hij er pas met een aangetekende brief van 30 mei 2000 van op de hoogte werd gesteld, terwijl overeenkomstig artikel 52, 1°, c, van Vlarem I de exploitant binnen de veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking per ter post aangetekend schrijven kennis dient te worden gegeven van het ontvankelijk bevonden beroep wanneer dit niet door de exploitant is ingediend; dat onder de hoofding "toelichting" verzoeker erop wijst dat de beslissing van de bestendige deputatie

aan de in artikel 35, 5°, c, van Vlarem I bedoelde personen en instanties werd verzonden op 14 februari 2000, en via aanplakking werd bekendgemaakt van 23 februari tot 24 maart 2000, dat hij dus uiterlijk op 7 april 2000 per ter post aangetekend schrijven in kennis moest worden gesteld van het ontvankelijk bevonden beroep, dat hij verwijst naar "de vaste rechtspraak van de Raad van State" terzake; dat hij meent dat de laattijdige kennisgeving te wijten is aan de omstandigheid dat het beroepschrift op het kabinet van de minister werd ontvangen op 16 maart, maar pas op 25 mei werd doorgestuurd naar de administratie AMINAL;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij als volgt repliceert :

"In het eerste middel wordt door verzoekende partij de schending van artikel 52, 1ste, c, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 (VLAREM I) ingeroepen alsmede de algemene beginselen van het behoorlijk bestuur, inzonderheid van het rechtszekerheidsbeginsel.

Bovenvermelde beginselen zijn niet geschonden.

Inderdaad stelt verzoekende partij dat zij per post aangetekend schrijven in kennis moet worden gesteld van het beroep binnen de 14 dagen nadat het is aangetekend.

Daarbij geeft verzoekende partij een verkeerde interpretatie aan de duidelijke tekst van artikel 52, 1ste, c VLAREM I, dat inderdaad een termijn voorziet om in kennis te stellen, maar deze termijn gaat duidelijk slechts in vanaf het ontvankelijk bevinden van het hoger beroep.

Inderdaad stelt het artikel duidelijk :

'Wordt het beroep ontvankelijk bevonden, dan wordt de indiener van het beroep door de Vlaamse Minister ... hiervan per ter post aangetekend schrijven in kennis gesteld ... In zoverre het beroep niet door de exploitant is ingediend, wordt deze laatste binnen dezelfde termijn door vermelde Vlaamse Minister of gemachtigde ambtenaar per ter post aangetekend schrijven (...) kennis gegeven van het ontvankelijk beroep'.

Men kan dus slechts kennis geven van een ontvankelijk beroep ná de ontvankelijk verklaring.

Wel nu de ontvankelijk verklaring geschiedde terzake op 26 mei, zodoende dat tijdig kennis werd gegeven aan verzoekende partij";

2.3.1. Overwegende dat wordt vastgesteld dat de verwerende partij bij de weergave van artikel 52, 1°, c, van Vlarem I de zinsnede "binnen veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking" niet citeert, alhoewel verzoeker die termijn uitdrukkelijk bij zijn uiteenzetting van het middel betreft; dat de integrale tekst van artikel 52, 1°, c, van Vlarem I luidt als volgt :

"Wordt het beroep ontvankelijk bevonden, dan wordt de indiener van het beroep door de Vlaamse minister of de in sub a) vermelde gemachtigde ambtenaar binnen veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking bedoeld in artikel 31 hiervan per ter post aangetekend schrijven in kennis gesteld; In zoverre het beroep niet door de exploitant is ingediend, wordt deze laatste binnen dezelfde termijn door voormelde Vlaamse minister of gemachtigde ambtenaar per ter post aangetekend schrijven kennis gegeven van het ontvankelijk beroep";

dat in die bepaling de verplichting zit besloten om uiterlijk binnen de veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking na te gaan of het beroep ontvankelijk wordt bevonden;

2.3.2. Overwegende dat in de onderhavige zaak de periode van bekendmaking bedoeld in artikel 31 van Vlarem I verstreek op 24 maart 2000; dat het administratief beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, met een op 13 maart 2000 ter post aangetekende brief verzonden, op het kabinet van de bevoegde minister werd ontvangen op 16 maart 2000; dat het pas op 25 mei 2000 wordt doorgestuurd naar het bestuur milieuvergunningen van AMINAL, waar het 's anderendaags, op 26 mei, wordt ontvangen; dat alsdan met een brief van 30 mei 2000 het beroep aan verzoeker wordt betekend; dat aldus louter door het laten liggen van het beroepschrift gedurende meer dan twee maanden op het kabinet van de minister, de in artikel 52, 1°, c, van Vlarem I opgelegde termijn om het beroep aan de exploitant te betekenen met bijna twee

maanden werd overschreden; dat het eerste middel kennelijk gegrond is;

2.4. Overwegende dat de vernietiging van het bestreden besluit tot gevolg heeft dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging geen voorwerp meer heeft; dat deze vordering dan ook dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 13 augustus 2000 waarbij het beroep, door de Vlaamse Landmaatschappij aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 februari 2000 houdende het verlenen van de vergunning aan André DE SMIT om een gemengde veehouderij gelegen te 9170 Sint-Gillis-Waas, Zijpstraat 8, te veranderen, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari tweeduizend en een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.